

Danske Handicaporganisationers hus

Et indblik i en ligeværdigt tilgængelig kontorbygning

Efter at bygherreforeningen har brugt handicaporganisationernes hus i projektet ide til program og i værdibyg, inviterede de på en rundtur i de færdige bygninger.

Huset i 3d fugleperspektiv, kilde www.handicaporganisationerneshus.dk

De danske handicaporganisationer og deres rådgiver viser med deres nye kontorhus i Høje Taastrup, at det er muligt at skabe et bæredygtigt kontorhus, der er

arkitektonisk flot, tilgængeligt og ikke mere omkostningsfuldt end andre kontorbygninger.

Huset er bygget til at være verdens mest tilgængelige bygning og en stærk dynamo for handicapsagen. Med DH-Huset har handicaporganisationerne fået et nyt fælles domicil og har samtidig skabt et byggeri, der vil danne skole for en komplet integration af tilgængelighedshensyn i moderne kontorbyggeri - uden at det gør byggeriet dyrere.

Huset er tegnet og bygget af et totalentreprenørteam bestående af NCC, Cubo, Force 4, Niras og Møller & Grønborg. Bygningen blev indviet d. 12. december 2012.

Projektschef Jesper Boesen, Danske Handicaporganisationer, og bygherrerådgiver Frederik Ejlers, Gottlieb Paludan beretter i det følgende om bygningen og processen for byggeriet.

En nytænkende byggeproces

For at sikre det optimale resultat har bygherren i samarbejde med bygherrerådgiver gennemført en nyskabende byggeproces, der aktivt har involveret de fremtidige brugere med deres meget forskellige behov. Dette for at sikre at den endelige løsning levede op til visionen: verdens mest tilgængelige kontorbygning

Man har samtidig gennemført en interessant og anderledes byggeproces. Efter en prækvalifikation blev en række arkitekter, rådgivere og entreprenører udvalgt. Totalentreprisetteamsene blev herefter sat sammen af bygherren. Teamsene skulle herefter samarbejde om at få opgaven. Dette blev gjort for at sikre, at de store virksomheder ikke blot gik sammen og udkonkurrerede de mindre og måske mere nytænkende virksomheder.

Da teamsene var sammensat blev de alle efterfølgende uddannet i tilgængelighed. Dette foregik gennem praktisk træning, hvor deltagerne blev udsty-

ret, så de kunne opleve, hvordan blinde, bevægelseshandicappede eller hørehæmmede færdes i det byggede miljø. På denne måde kunne de mærke på egen krop, hvad tilgængelighed egentlig er. Træningen udmøntede sig i en konkurrence imellem teamsene. De skulle vurdere et eksisterende byggeri på tilgængelighed og give et forslag til hvordan et specifikt område af bygningen kunne gøres lettere tilgængeligt. Ud fra konkurrencen blev de tre bedste teams udvalgt. Herefter var projektet udbudt i almindelig konkurrence, dog med den forskel at de tre teams havde adgang til at rådføre sig ved bygherre vedrørende tilgængelighedsspørgsmål.

Denne fremgangsmåde har været med til at sikre, at tilgængeligheds løsninger blev en integreret del af byggeriet. I byggeprogrammet var afsnittet om tilgængelighed meget kort: *Huset skal være fuldt tilgængeligt for alle*. Ideen bag dette var at udspecificeringer blot ville give grundlag for tvister om hvor og hvornår tilgængelighedsvenlige løsninger skulle bruges.

Hele byggeriet er gennemsyret af to mantraer; 1) Der skal søges efter passive løsninger for tilgængeligheden og 2) løsningerne skal være ligeværdige.

Med passive løsninger menes, at de løsninger, der benyttes til at gøre huset tilgængeligt, helst skal være integreret i husets design, fx niveaufrit indgangsparti i stedet for en rampe for at kompensere for trapper. Kompromiser har dog været nødvendige, da fx en elevator var uundgåelig, hvis de mange kvadratmeter kontor skulle kunne tilpasses grunden.

Med ligeværdighed menes, at Alle skal have samme muligheder og det skal være muligt for alle at bruge de faciliteter og løsninger, der er. Som eksempel kan nævnes bænkene i haven, hvor der ikke er armlæn, så en person i kørestol kan sidde i forlængelse i stedet for altid at sidde overfor. Igen er der områder, hvor kompromiset har måttet søges. Hvis måden at bevæge sig fra en sal til en anden skulle være ligeværdig, skulle der kun være elevator, så alle valgte den samme løsning. Af byggetekniske grunde har det været nødvendigt at lave trapper, men kompromiset blev, at hvor der var trapper skulle der også være elevator.

Alle områder er ikke nødvendigvis perfekt designet for én specifik gruppe af handicappede. Lyset er nogle steder designet for de hørehæmmede og andre steder for svagtseende. Filosofien er, at det skal være tilgængeligt for alle, og indimellem betyder det kompromis på designet i forhold til de enkelte grupper.

Vinderprojektet udstillet inden byggeriets påbegyndelse. Kilde www.handicaporganisationerneshus.dk

En anden faktor for byggeriet var, at løsningerne skulle kunne bruges i andre projekter, hvilket betød, at driftsomkostninger, bæredygtighed og samlet pris for byggeriet blev vigtige faktorer.

Driftsbudgettet har der været stor fokus på gennem projektet. Belysning, varme og andre centrale systemer er primært elektronisk styret for at minimere udgifterne. Detaljerne er ligeledes præget af tanker om driften. De lange ledelinjer i gulvet er specialproducerede i plastik, og lagt under gulvet for ikke at skulle skifte dem ud hele tiden. Tilkaldeplader til elevatoren for kørestolsbrugere er flade og industrielle i stedet for såkaldte ”skildpadde”-

knapper pga. det høje slidniveau. Tilsammen giver det et fornuftigt driftsniveau. På samme måde er der taget højde for bæredygtigheden. Huset er CTS-styret med mulighed for lokale manuelle indstillinger for at imødekomme brugernes behov. Vinduerne har meget lave U-værdier og dagslyset er generelt forsøgt udnyttet.

Med alle tiltag på tilgængeligheds-, drifts- og bæredygtighedssiden kunne det frygtes, at omkostningerne var meget høje. Men alle forbeholdene til trods er det lykkedes at holde en kvadratmeterpris på ca. 15.000,- kr.

Helheden ligger i detaljerne

De mange tanker, der er blevet gjort for at gøre huset så tilgængeligt som muligt, ses fra man entrer parkeringspladsen med de mange handicapparkeringer. Der er lavet ledelinjer fra stationen for synshæmmede, afsondrede fodgængerstier fra parkeringspladsen for de hørehæmmede og naturligvis niveaufri indgang til bygningen ved alle indgange. Dette kræver specialdesignede afløb foran alle døre. Betonbede, der følger facaden af bygningen, fungerer som naturlige ledelinjer og benyttes til placering af pynt, bænke, postkasser og andre nødvendige og forskønnende ting, så ingen støder ind i dem.

Umiddelbart efter man kommer ind af den brede automatiske dør, bliver synshæmmede ledt videre med et elegant skifte i gulvtæppet. Derefter møder man skranken, der er i to niveauer og fremskudt, så rullestolsbrugere kan køre til skranken. Igen er passive løsninger valgt frem for aktive løsninger som fx skranke med hæve/sænke funktion. Løsninger, der tager højde for både driftshensyn og en ligeværdig løsning, hvor ingen skal føle, at der ændres på kutymen grundet deres handicap. Alle skilte er ligeledes skrevet med taktile fremhævede bogstaver og hvor der er plads med blindeskrift, og der er tænkt i forskelligt farvevalg i forhold til folk med kognitive problemer.

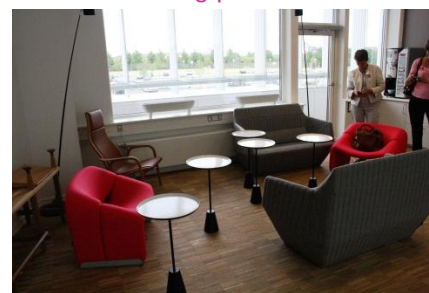
Opremsningen af specialløsninger er lang; Elevatorer alle kan betjene, tilpassede lysforhold i forhold til, state of the art handicapp toiletter med forskellige funktioner, specialdesignede håndtag, varme træ gelænder, dupper på gelænderne til indikation af etage etc. Nogle af disse løsninger er vist i kollagen herunder:

Betonkanten langs husets facade har mange funktioner.

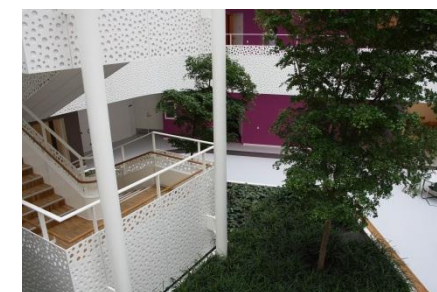
Gennemgående varme trægelænder for at skåne kredsløbsforstyrrede og møtrikken angiver ved niveauforskel, hvilken etage man befinder sig på.

Mange handicap kræver mange forskellige møbler.

Skiltet ved informationskontoret med taktil fremhævet skrift og oversigtskort.

I stedet for glas som afskærmning benyttes hullede træplader for at beholde udsynet, samtidig med at der er kontrast. En bigevinst er virkningen på akustikken.

Niveaudelt skranke med plads til rullestolsbrugere.

Flagskibet af de mange inventioner er evakueringsplanen. Transportgangene, hvor folk bevæger sig imellem de 4 sale med trapper eller elevatorer er forsynede med branddøre og isoleret strømforsyning. I tilfælde af brand kan alle nå en af de sikre elevatorer eller trapper og dermed gangen inden for 6 minutter. Gangen er designet så den, pga. brandhæmmende materiale i kombination med ventilation, der skaber et kraftigt overtryk, er sikker at befinde sig i op til 60 minutter. Dette omfatter også elevatoren, som derfor er funktionsdygtig selv under brand.

Som Jesper Boesen påpeger, er det de små ting, der skaber helheden. Dette var også grunden til at de tilbudsgivende blev taget i træning inden konkurrencen blev endeligt udbudt. De skulle lære konsekvent at tænke på, hvad tilgængelighed egentlig er i en bygning.

Udviklingen fortsætter

Det var en vigtig pointe for Jesper Boesen, at formålet ikke er, at andre bygherrer nødvendigvis skal kopiere deres løsninger. Formålet er at udbrede viden om bygningen som inspiration. Dermed kommer andre forhåbentligt til at tænke i tilgængelighed, ligesom der tænkes i fx strategier for bæredygtighed. Jo tidligere der startes med at indtænke tilgængelighed i et projekt, des bedre og billigere løsninger.

Relevant information

Er du blevet nysgerrig og vil vide mere kan du læse de tre cases fra bygherreforeringens projekt ”[Ide til program](#)”

- [Dialogbaseret konkurrence skabte verdens bedste hus](#)
- [Verdens mest tilgængelige kontorhus](#)
- [Mange kokke behøver ikke fordærve middagen](#)

Ligeledes er huset blevet brugt til en case og indgår i to af [værdibygs](#) vejledninger, der er linket til herunder.

- [Kvalitet som tildelingskriterier](#)
- [Etablering af samarbejde](#)

Det færdige byggeri. Kilde www.handicaporganisationerneshus.dk

FAKTABOKS

Bygherre: Danske Handicaporganisationer

Bygherrerådgivere: Gottlieb Paludan, Rambøll og Mtré

Bygning: Handicaporganisationernes hus

Totalentrepriseteam: NCC, Cubo, Force 4, Niras og Møller & Grønborg

Areal: 12.600 m² fordelt på 4 etager

Økonomi: 180 mio. kroner